

UUT'T OLDE VODDEN

Hei wel us een òven ezeen?
Zo ene uut de olde tied,
Woorw 5 weggen-bakken in deen?
Wiej bunt ze noew mees kwiet.
Iej zeet ze hoas neet meer
De meesten bunt af ebrokken,
Moer onsluù waarn door weleer
Toch heel nauw bije betrokken!
Zon dink had ummers vòlle zin,
Want onze dagelukse kos
Wodden gaar-gevormd dóor in
Met ut vuur van een holtbos.
Tuurluk neùs eigenbak-weggen
Zou ok roggebroot wel etten
Want ut was neet te weerleggen
Brood zol zich meer „zetten”.
De weggen dee zol altied door
Veur lekker etten deur goan,
En brood al liekt ut wat goor
Zol in de maage better „stoan”!

Zon òven dee hier buuten ston,
Altied wat appart-alleen,
Drumme hen niks dat brannen
kon
Zodat de vlammen gin kwòdd
deen.
tWas net een huus int klein
Zo as wiej kinder zeggen zollen,
En wie vonnen tmoor fijn
Um dr us umhèn te hollen!
tDink was zon twee meter breed
De lengte ietsken meer,
nDak zo as op n huus ok steet,
Met pannen, moor gin windveer.
De hoogte zol zo umtrent
Twee meter-ruùm wel wèen,
Kleine moate buw an gewend
Zo as ze hier vake zèen!
An de veurkante was ee loek
Onder rech, bòven met n tooge,
tWas dikke, sterk en kloek,
tPassen in de gemetselde boège.

Dat zetloek door dan was
Goed pas emaaft in de sponning
Ze zetten t met n dwasholt vas,
Ut was een stevug ding.
De feitlukke hòjum der òven
Was zon meter bòven de grond
Dan vanaf dee bòjum noa bòven
Wast dat een metsel-bòge stond.
De òven hadden dus binnen in

De vorm van een halve moane,
kWet neet of tat had vòlle zin
Moor zo heb ze t altied edoane.
Ut was ech goed metselwerk
Dat konnen ze vrògger ok al,
Dee bòjum was dikke en sterk,
Ok met ut gewelf was tat tgeval.

Onder dee boamvloer tut de
grond
Dee ruimte door was hol,
En ieder van ons kinder vond
Dat tat was veur ónze lol!
Dus kroppe wiej dr vake in
Aw pièp-vestoppen deen
Dat mothol had veur ons vòl zin
(Wat's tat al weer lange eleen!)
Alléne ait daagse grei an had
Want ie maakte twel us bont,
Zolle wie kroepen in dat gat
Al wast toor wel dreuge grond.
Moer ie wodden toch hups zwat
Want dr lei altied nhoop asse,
Moor wiej vonnen dat ons tat
Minder kwoad dee as een plasse.
Moor met goeje klère an, nee,
Want bie alles wau dan deen
Mos ie uitkieken door dan mee
En oew ok altied wat ontzeen!

Ut bakken van stoete of weggen,
Wat ze èns in de wekke deen
Dat passen umt zo us te zeggen
Heelmòol bie alles vant veleen.
Ut was neet zon klein werk,
Doors n hoop tied met hèn egoan,
Veral vrouwluu waarn drin sterk
Dee hebt tr tmeeste an edoan.
tBewerken van ut weitemèel
Daw ok blom of bloem wel
neumen
Zonder bolsters, neet gries-gèel,
Dat werk konnen ze wel
dreumen!

Zee hadden dan een bakke-trog,
Zon bak met peute dr onder,
Door in zag ik dan vake toch
Ut begin van ut bakken-wonder!
Wat hadden ze t vake al edoan,
Moor ut bleef toch zwoor werk
Veral t veur de bakketrog stoan!
Och, de wiève waarn toè sterk!

En wat een werk was tat mengen!
Veral as de vrouwe was alleen
Ze most moor op kòn'n brengen
tZwoore werk dat ze toè deen!
Ai ut knèèjen en drukken zag
Dat ut mèèl mos ondergoan!
Oew possie hau dan ast mag
Geern an een ander òver edoan!
As ter vòlle mos wodden ebakken
Deen somgen, zeìen ze, dat knèèn
Met blote veute; met de hakken
Zollen ze ut beslag dan trèèn!

In de tied dat t deeg ging rièzen
Deur de geste dee drin zat,
Zatten zee neet te knèèzen,
Moor hadden alweer wat an evat!
De òven wodden dan an emaaft!
Van de bosmiete npaar busse
holt,
Een votse stroo uut de schuur,
En in de òven, eers kolt
Zag ie dan een knetterent vuur!
De vlammen kwammen ok wel
Noa buuten deur ut loek-gat,
tWas toor dan heite as te hel,
tPuntgeveltjen was altied zwat!

As tat holt tan was vebrand
Lei dee bòjum onder ut vuur
Dat veègden ze dan noa de kant
En krabden ut truit secuur!
Dan ging meténe drin de weggen
Met nhòlten schoèfel deen ze dat
Ze zollen ut in riejen leggen
Moor dee heupkes waarn zo plat!

Noew gaw ut loek ter veur,
De hitte mos trin blièven,
De vrouwe had n slim hitte-kleur
Moor zol noew wat ruste kriègen.
Een tiedjen later zol ie zeen
Dat dee kleine heupkes-zodden
As ze tloek ietsken lós deen
Vòlle groter waarn ewodden!

Gaar-deur-ebakken haal'n ze
truit
Zol'n top nkoele plaasse zetten.
Noew konnen ze weer veuruut,
Weer een wekke weggen etten!